

ДРЯПАЧЕНКО Іван Кирилович (04(16). 08. 1881, с. Василівка Кременчуц. пов., нині Козельщин. р-ну Полтав. обл. — 24. 12. 1936, там само) — живописець і графік. Премія ім. А. Куїнджі (1913). Закін. Київ. рисув. школу М. Мурашка (1898; викл. *М. Пимоненко*), навч. у Моск. училищі малювання, скульптури та архітектури (1898–1902), майстерні *В. Сєрова* (1902–03), закін. С.-Петербур. АМ (1911; викл. *І. Рєпін*, *В. Савинський*, *П. Чистяков*). 1911–13 — творче відрядження до Італії. 1914–17 з рос. армією перебував на Тернопільщині, де зробив графічні малюнки Збаража, Тернополя, Бучача (деякі опубл. у «Летописи войны», 1915–16). Від 1918 — у рідному селі. У 1930-і рр. зазнав цькування від керівництва СХУ. Твори експонували на худож. виставках у Москві (1898), С.-Петербурзі (1904), Харкові (1934), Києві (1935). Автор портретів, картин на побутові та істор. тематику, декорацій до театр. вистав. Малярські композиції Д. позначені впливом академізму й реалізму. Для петербур. журналів «Аргус», «Солнце России», «Нива», «Огонек» створював фронт. рисунки, етюди періоду 1-ї світової війни. Значну частину твор. спадщини Д. втрачено, багато полотен вивіз до м. Ессен (Німеччина) барон фон Кітліц, окремі роботи зберігаються у Донець., Полтав. та Харків. ХМ,

Фотоілюстрації

Кременчуц. істор.-краєзнав. музеї, Нац. музеї у Львові, Н.-д. музеї АМ РФ і Військ.-істор. музеї артилерії та інж. військ у С.-Петербурзі, Держ. істор. музеї у Москві, Рибінському істор.-худож. музеї (Ярослав. обл., РФ). 2007 на могилі Д. відкрито пам'ятник (скульптор *В. Максименко*).

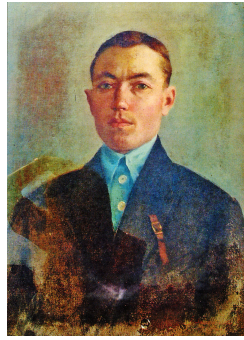
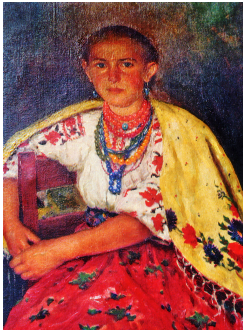
Основні твори

портрети – «Рибалка» (1900), «З. Гаврилова» (1908), «І. Богаєвський» (1910), «Саломея», «Актриса *В. Кавецька*» (обидва – 1911), «Параска у святковий день», «Косарі» (обидва – 1915), «Батько» (1916), «Чоловік», «Дівчина» (обидва – 1932), «Учителька *Г. Миргородська*» (1933), «*А. Краснокутський*» (1935); жанр. полотна – «До хворого» (1898), «Куточок Флоренції», «Святе сімейство в Єгипті» (обидва – 1912), «Відпочинок. За шахами», «Поминальний день у Флоренції» (обидва – 1913), «Сутінки» (1914), «Назустріч вечору», «Лелеки перед грозою» (обидва – 1915), «Недільний день біля русинської церкви в селі Товстобаби» (1916), «Недільний день у русинській церкві в Галичині (с. Золота Липа)» (1917), «Ярмарок» (1918), «Приїзд молодих», «Вечір в Україні» (обидва – 1920), «Хліб», «Сінокіс», «Перший комбайн» (усі – 1930–36), «На буряках» (1934).

Рекомендована література

1. Горобець П. Невідомий твір художника І. К. Дряпаченка // Зоря Полтавщини. 1965, 19 лют.;
2. Терещенко А. Митець з народу // Червоний прапор. Нові Санжари, 1981, 15 серп.;
3. Бабенко В. Його зоря // Україна. 1981. № 35;
4. Литовченко Б. Як згас талант (Про І. Дряпаченка) // Старожитності. 1993. Ч. 13–14;
5. Коваленко А. Україна Івана Дряпаченка // ОМ. 2005. № 1;
6. Ханко В. Вшановано пам'ять визначного мистця // Там само. 2007. № 4.

В. М. Ханко

Бібліографічний опис:

Дряпаченко Іван Кирилович / В. М. Ханко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21972>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).